

kule mind. Et sa agga ükskord mind surmast peastid, siis ei tea ma sedda sulle muul wiisil tašuda, kui sinnuga ühtlaše surra!" Nenda kargas ta selle õnnetuma ümber sülllega kiinni ja hüdis: Moh! teie werre jännulised, pange tuld peale, minna tahhan omma heateggiaga surra!" Lürgi ülem pani sedda armastust wägga immeks, sai ommas meles halledaks ja kinkis mõllemattele täit lahti lastmist.

Kül mõnni Dúrgi uéso meeš,

On armaſtuſeſe meie eeſ,

Da annab omma ello fa,

Kui sõbber peab surema,

Wiß mein feſt ni vergeſte

Söbber söbra eest ei te!

Kui olles sõbber surma teel,

Siië risufë föbber föbra weel!

Se on nüüd saggest meie wiis,

Čest name poljo kurja siš,

Et warguſ, pettuſ, walle=feel

So furjus, ahnuß, tigge meel

Rúl wágga laialt igga pá

On náhha seal, fell' usf on fá.

Prilli = Kaupleja.

Wanna juut kauples prillidega ja tulli nore, uhkemeleliisfe kirjutaja jure ka kauplema. Noormees wõttis ühhed kätte, panni filmade ette ja ütles: „Need ei aita keddagi! Wata, kui ma neid filmade ette pannen ja sinno peale watan, siis näitab, kui olleks üks film ja pettis minno ees!“ — Juut, kelle pea mädada ei olnud, kostis: „Ei, noormees, se ei woi olla; andke kord minno kätte, ma tahhan isse wadata.“ Juut panni prillid ninna peäle, watis noremehhe otsa ja hüdis: „Sah herra! teil on õigus! kui ma nende läbbi watan, siis nään ka ühte filmi ja petjat omma ees!“

Wie aitaš nore uhfe meel,

Suut andis wasto parrem weel:

Stúnd ossid felmid möllemad,

Idi faua funni ellawad;

Sest uhfus faddus nore peast,

Suut naeris tedda wálja heast!